

Filistin'de Müslümanların, Türkiye'de Ailenin Çilesi Bitmiyor!

Katil sürüsü siyonistlerin Ramazan veya Bayram molası vermeden, aksine daha da vahşileşen saldırıları ve sivil halka olan eziyetleri aralıksız sürerken, bizlerin bayram sevinci yaşaması, evinde mutlu ve huzurlu yaşaması mümkün mü? Elbette değil! Mümkün diyenler var ise de zaten onlar da bizden değil!

Hem rahmetli kardeşimden sonraki ilk bayramın verdiği duygusal dağınıklık, hem de Gazze başta olmak üzere, sıkıntı içinde kalan Müslüman coğrafyaların manevi ağırlığından, normal bir bayram yaşayamadık. Mezarlık sonrası anne-baba ziyareti ve gelenleri karşılama ile sınırlı bir etkinlik oldu bu bayram.

Filistin'de Müslümanların yalnızlığı, kuşatılmışlığı, sözüm ona Birleşmiş Milletler ve AB mevzuatına rağmen uygulanan soykırımın bir benzeri ve aslında sayısal etki anlamında daha kötüsü, Türkiye'de aile kurumuna karşı uygulanıyor! Filistin'de on binler hızla öldürülüyor, Türkiye'de milyonların geleceği karartılıyor, nüfus yaşıyor, toplumsal değerler bir bir yok ediliyor.

Siyonist katiller söz konusu olunca İnsan Hakları Sözleşmeleri, BM Anlaşmaları fiilen tatile çıkıyor ve çöpteki kağıttan bir farkı kalmıyor! Gazze'de haince ateşkes anlaşmasını bozan, halkı sürüler halinde oradan oraya sığınmaya zorlayan, insan grubu gördüğü her yeri acımasızca bombalayan gözü dönmüş katillere kimse dur diyemiyor! Sözüm ona Müslüman ülkelerin, ümmetin birer yüz karasına dönen

liderleri de ya sessiz kalmayı veya yalandan kınamayı yeterli görüyor. Ne ticaretini kesen var ne ilişkisini, ne askeri korumasını kaldıran var ne de çifte vatandaşlı katillerinin boynuna tasma vurabileni!

Aile kurumu da tarih boyunca hiç bu kadar sahipsiz ve de sistematik saldırı altında kalmamıştı! 1985 yılında Turgut Özal'ın imzaladığı CEDAW (*Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi*) ile mevzuatımıza sokulan "*Toplumsal Cinsiyet Eşitliği*" fitnesi ile geleneksel aile yapımıza ve değerlerimize savaş açıldı. Sırayla zinanın kaldırılması, aile reisliğinin lağvedilmesi, eşcinselliğin normal görülüp üstüne teşvik edilmesi, süresiz nafaka haksızlığı gibi çok sayıda zehirli ürünleri toplumsal hayatımıza işlendi.

Namus kavramını ve değerini "kökü kazınacak" bir zararlı şekilde tarif ederek, taraflara kaldırma taahhüdü verdiren İstanbul Sözleşmesi, 11 Mayıs 2011'de İstanbul'da imzaya açıldı. Türkiye bu sözleşmeyi imzaya açtığı gün ilk imzayı koydu ve 9 ay sonra 14 Mart 2012'de onaylayarak fiilen uygulamaya aldı. İlk etkisi 6284 sayılı "*Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun*" nun 8 Mart 2012'de çıkarılmasıyla yaşandı. Tamamen ahlak, namus, aile ve erkek düşmanı, feminist ve eşcinsel sapkınlığın resmi zirvesi olan İstanbul Sözleşmesine dayalı olarak çıkarılan, içerisinde sıkıntıya girmiş ailelerin korunması ve kurtarılması için en ufak bir hükmü veya duruşu olmayan 6284 sayılı yasanın, "*Ailenin Korunması*" başlığı altında çıkarılması tam bir kara mizah örneğidir! CB Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın haklı tepkilere ve bariz zararlarına dayanarak İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararı almasına rağmen, buna dayalı çıkarılan kanun ve diğer mevzuatlarda en küçük bir düzeltme yoluna gidilmemesi, açıkça bir tutarsızlık ve tepkileri savma göstergesidir.

Yani anlayacağınız, aileye ve geleneksel aile değerlerine olan kurumsal düşmanlıkta her hangi bir gerileme yoktur. 37 yıldır aile yuvaları dağıtan, cinayet ve yaralamalara, bitmeyen düşmanlıklara kapı açan süresiz nafaka zulmünü durdurmayı kimse düşünmüyor, teklif dahi edemiyor iktidar kanadında!

Ailenin ve gençliğin yasalarımızda açık bir tanımı yok! Hep dolaylı atıflar ile geçiştiriliyor. 18 yaşından 1 gün bile küçük olanlar çocuk kabul ediliyor! Çocukların 15 yaşını doldurunca dilediği gibi cinsellik yaşamayı, pornografik içerikler üretmesi "rıзалarı olması" kaydı ile serbest! Ama resmi nikahla evlilikleri yasak! Yasalarımız, bazen sokaklarda gösteri yapan aile düşmanlarının tabelalarında yazdıkları "Sevişirim evlenmem! Hamile kalırım doğurmam!" iğrenç sloganlarına uygun sefil bir yaşantıyı daha çok önceliyor.

Aile Bakanlığında ailenin direği olan erkeğin ne adı ne de yeri var! Direkt kadın bakanlığı demeye utandıkları için aile bakanlığı demiş gibiler! Aile adına alınan bütün kararlarda feminist lobilerin doğrudan veya dolaylı baskınlığı söz konusu. Genç evlilik mağdurları ile nafaka konusunda bir çözüm ışığının belirdiği nadir zamanlarda hemen devreye girerek söndüren bu şeytani lobilerin Vekil sıfatlı temsilcileri, bütün tepkilere rağmen el üstünde tutulmaya devam ediyor!

Ailenin yönetim sistemi iğdiş edilmiş, karı-koca farkları ve sorumlulukları iptal edilerek "eş" adıyla eşcinsel bir tür gibi tuhaf tanımlamalar yapılmış. Ebeveynin çocuklarını terbiye hakkı yasaklanmış, ahlaksız, ölçsüz toplama nesiller çıkarılması için bütün şartlar oluşturulmuş. Evinde çocuk bakan sade anneler kötülenip aşağılanmış, bütün destek ve payeler yalnızca çalışan annelere verilmiş. Erkeklerin ücretleri kasıtlı olarak düşük tutularak, kadınların da geçinebilmek için çalışması şart koşulmuş. Evlilik ve çocuk yardımı adı altında komik ve yetersiz rakamlar lütf gibi sunulmuş sözüm ona çocuk yapılması teşvik ediliyor gibi havası atılmış. Geldiğimiz noktada nüfus büyüme hızı en kritik 2,1 seviyesinde olması gerekirken, fiilen 1,1 ve daha alt seviyelere düşmüş. Evlilik sayıları düşmüş, boşanma sayıları artmış. Tek başına veya ana-babalardan birisi olmadan yaşayan parçalı aile sayısında patlamalar yaşanmışsa eğer, bu durum aile açısından kıyamet değil midir?

Ailenin temel taşı erkeklere yapılan kurumsal düşmanlığın dışında, zaten büyük zorluklarla dünyaya

getirilip bakılabilen çocuklarımızın can ve mal güvenlikleri de önemsenmez hale gelmiştir. Başboş köpek terörünün doğrudan saldırarak öldürdüğü veya ölümüne neden olduğu çocuk sayısında sürekli artış olmasına rağmen teyakkuza geçmeyen bazı Valilerimiz, 3-4 tane köpek ölüsü bulununca büyük bir tepki ile mesajlar yayınlayıp kanuna rağmen toplanmayan köpeklerin güvenliği için devleti teyakkuza geçirebilmiştir. Yıllarca istismar edilen 5199 sayılı kanunun nihayet düzeltilmesi bile başboş köpek terörüne son verilmesine yetmemiştir. Çünkü insanlarımıza başboş köpekler kadar değer vermeyen idareciler ve belediye başkanları halen çoğunlukta kalmıştır.

Bu arada dostlar alışverişte görsün hesabı "Aile Yılı" ilan edilen 2025 yılı da yine beklenildiği üzere boş geçiyor! Hamasi nutuk ve idari bazı düzenlemeler dışında neredeyse pişman olup unutturmamak istiyorlar! 4 aydır icraat yok, kuru laf var. Bari bu yıl şaşırsaydınız!

Bütün bu manzara içinde Filistin'deki Müslüman kardeşlerimiz ile, Türkiye'deki aile kurumuna yaşatılan zulüm arasındaki benzerliği görmemek için kör olmak lazım değil midir? O yüzdendir Filistin'e bir çuval un sokamayacak kadar ezik, zavallı ve çaresizliğimiz! 2 milyar Müslüman'ın gözü önünde hem aç bırakılan hem de bombalarla düzenli öldürülen kardeşlerimizin hesabını nasıl vereceğiz? Türkiye'de altı oyulan, içi boşaltılan, düzeni bozulan ailelerden sağlıklı ve imanlı nesiller yetişir mi? Bu bozguna emeği ve desteği olanların Allah'a vereceği hesap siyonist katillerden daha kolay olur mu? **Allah sonumuzu hayreylesin, durumumuz hiç iyi değil...**